

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 5/2019-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] zastúpenej advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. Martina Škublu, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júna 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED]

[REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou súdneho konania vedeného Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 39 Er 3637/2014 ako oprávnená v exekučnom konaní o vymoženie uloženej povinnosti voči povinnému.

3. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že *«okresný súd podal na základe podnetu Sťažovateľa v Exekučnom konaní zo dňa 18.12.2015 návrh (doručený Ústavnému súdu dňa 16.12.2016) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade § 28a a § 38ab zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení zákona č. 439/2015 Z. z. (ďalej ako „Napadnuté ustanovenia“) s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej ako „Návrh“).*

4. Ešte pred podaním Návrhu v súvislosti so zámerom ho podať Okresný súd podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. prerušil uznesením č. k. 39Er 3637/2014-685 zo dňa 12.4.2016 Exekučné konanie, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o Návrhu. Po právoplatnosti tohto uznesenia Okresný súd doručil Návrh Ústavnému súdu.

5. Ústavný súd uznesením z 25.1.2017 prijal Návrh na ďalšie konanie. Meritórne o Návrhu rozhodol dňa 14.2.2018, a to nálezom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 (ďalej ako „Nález“), ako to vyplýva z tlačovej informácie Ústavného súdu č. 11/2018 dňa 14.2.2018 (ďalej ako „Tlačová informácia“). Nálezom Ústavný súd Návrhu Okresného súdu v prevažnej časti vyhovel a nesúlad Napadnutých ustanovení s viacerými ustanoveniami Ústavy SR, Dohovoru a Dodatkového protokolu k Dohovoru vyslovil. Podľa Tlačovej informácie „k rozhodnutiu pripájajú odlišné stanovisko sudkyne Ivetta Macejková a Ludmila Gajdošíková.».

4. V ďalšej časti svojej sťažnosti sťažovateľka argumentuje hlavne tým, že «nakolko podľa mienky Sťažovateľa vznikli v Ústavnom konaní prietahy, spočívajúce v neodôvodnene dlhom vyhotovovaní Nálezu, poveril advokátsku kanceláriu Škubla & Partneri s.r.o. (ďalej ako „Advokátska kancelária“), aby požiadala Ústavný súd o nápravu a poskytnutie informácií. Advokátska kancelária sa listom zo dňa 29.3.2018 (doručeným dňa 4.4.2018) obrátila na Ústavný súd so žiadosťou o zjednanie nápravy (ďalej ako „Žiadosť o nápravu“). V Žiadosti o nápravu sa Advokátska kancelária v záujme klienta - terajšieho Sťažovateľa - domáhala nápravy na Ústavnom súde v tom zmysle, „aby prietahy pri vyhotovovaní Nálezu odstránil a tento Nález urýchlene doručil stranám a tiež aj redakcii Zbierky zákonov za účelom jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov.“

7. Listom zo dňa 13.4.2018 (doručeným dňa 18.4.2018, ďalej ako „Odpoveď na Žiadosť o nápravu“) odpovedal na Žiadosť o nápravu vedúci Kancelárie Ústavného súdu, pričom uviedol, že jeden zo sudcov (nešpecifikoval ktorý) ešte stále vyhotovuje odlišné stanovisko (resp. jeho stanovisko sa ešte stále vyhotovuje). Odpoveď uzavrel príslubom, že „hneď potom, ako bude odlišné stanovisko vyhotovené a pripojené k rozhodnutiu ústavného súdu, bude do redakcie Zbierky zákonov predmetné rozhodnutie zaslané za účelom jeho uverejnenia.“ Tým implicitne potvrdil, že nie je problém s vyhotovovaním Nálezu, ale „len“ jedného s odlišných stanovísk k nemu.

8. Nakoľko ani po 3,5 mesiaci nedošlo k zverejneniu Nálezu v Zbierke zákonov, Sťažovateľ podal (elektronicky) dňa 29.5.2018 Sťažnosť na prietahy v konaní (datovanú 28.5.2018), ktorú adresoval predsedníčke Ústavného súdu (ďalej ako „Sťažnosť na prietahy“)...

9. Nález však do dnešného dňa (8.6.2018) publikovaný v Zbierke zákonov nebol, podľa našich informácií k dnešnému dňu nebol doručený ani Okresnému súdu (a tak predpokladáme, že ani Národnej rade a ani vláde) a rovnako nie je ani uverejnený na webovom sídle Ústavného súdu. Na Sťažnosť na prietahy Sťažovateľ rovnako doteraz neobdržal od predsedníčky Ústavného súdu odpoveď.».

5. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že „základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 porušené boli.

3. Ústavného súdu Slovenskej republiky sa prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2017 konať bez zbytočných prietahov a

a. zabezpečiť bez meškania uverejnenie (vyhlásenie) nálezu sp. zn. PL. ÚS 1/2017 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky,

b. doručiť bez meškania nález sp. zn. PL. ÚS 1/2017 účastníkom konania a vedľajšiemu účastníkovi konania, v ktorom bol vydaný.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu Sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR. “.

6. Nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 1/2017 bol 21. júna 2018 vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 175/2018 Z. z., zároveň bol doručený účastníkom konania a publikovaný aj na webovom sídle ústavného súdu, v dôsledku čoho sťažovateľka oznámila ústavnému súdu, že *„čiasťočne berie späť Ústavnú sťažnosť v časti bodu 3. petitu Ústavnej sťažnosti (citovaného vyššie) a žiada, aby bolo v tejto časti konanie o Ústavnej sťažnosti zastavené“*.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aby bola jeho záležitosť v primeranej lehote prejednaná.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sústredil na posúdenie, či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

12. O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, príp. rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

13. Podľa § 37 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až g) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, môžu podať Ústavnému súdu návrh na začatie konania. Vedľajším účastníkom konania je vláda Slovenskej republiky zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o ústavnom súde začne ústavný súd konanie, ak návrh podá

- a) najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) súd, v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,
- e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- f) predseda Súdnej rady Slovenskej republiky vo veciach súladu právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy týkajúcich sa výkonu súdnictva,
- g) verejný ochranca práv vo veciach súladu právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.

14. Zo sťažnosti sťažovateľky a k nej pripojených príloh vyplýva, že predmetom napadnutého konania ústavného súdu je rozhodovanie o súlade právnych predpisov, pričom návrh na začatie konania bol podaný okresným súdom ako osobou oprávnenou v zmysle § 37 ods. 1 a § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Na okresnom súde prebieha pod sp. zn. 39 Er 3637/2014 exekučné konanie, ktoré bolo uznesením okresného súdu prerušené, pretože okresný súd dospel k záveru, že napadnuté ustanovenia zákona o energetike, ktoré je povinný aplikovať v exekučnom konaní, nie sú v súlade s ustanoveniami ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu. Sťažovateľ vystupuje v uvedenom exekučnom konaní na strane oprávneného.

15. Keďže sťažovateľka nie je účastníčkou napadnutého konania, postupom ústavného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu jej základných práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 205/04). Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka nie je v okolnostiach prípadu aktívne vecne legitimovaná na podanie sťažnosti ústavnému súdu. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019